

Թիւնները նոյն գաւառները կ'երթան ,
այնպէս որ չորս տարրական մարմիննե-
րը տիեզերաց մէջ բաժնուած են կար-
գաւորապէս . և բարոյական ու քաղաքա-
գիտական աշխարհքին մէջ՝ կը տեսնենք
չորս դասերն իւրաքանչիւրը միացած
մասնաւոր կարգաւ մը , և բոլոր Պե-
տութիւնը հիմնուած արդարութեան
վրայ կամ իւրաքանչիւր քաղաքացւոյ իր
բնութիւնը պահպանելու վրայ , այն-
պէս որ կիրքերը հեռացած են , և միու-
թիւնը այնպիսի զօրութեամբ կը տիրէ
մարդուս քաղաքին մէջ՝ ինչպիսի զօրու-
թեամբ կը տիրէ աշխարհիս քաղաքին
մէջ :

Եւս միութիւնն է , զոր ըմբռնելու
փառքն ունեցաւ Պղատոն և ինքը ջա-
նաց ամէն բանի մէջ անոր տիրել տա-
լու . այս է որ իր փիլիսոփայութեան
այնչափ յարգ տուած է . և այս է նաև
առաջիկայ քննութեանս առարկայն , ո-
րովհետև ասիկայ կը պսակէ բոլոր դը-
րութիւնը :

Կը շարունակուի :

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ազգային բառկական երգ մը :

Երգ Արագի :

Եւրագիլ , բարով եկիր ,
Ղուռն արագիլ , բարով եկիր .
Իմե գարնան նըշան բերիր ,
Ղուռ մեր սըրտիկ զըւարթ արիր :

Եւրագիլ , մեզի իջիր ,
Ղուռն արագիլ մեր տուն իջիր ,
Սեր խացի ծառին բունիր ,
Ղուռ մեր սիրուն :

Եւրագիլ , քեզ անգրտիմ ,
Հայ արագիլ քեզ անգրտիմ .
Իմ հազար ցաւերս ասիմ
Սըրտիս ցաւեր հազար ցաւ :

Եւրագիլ , եք գընացիր
Ղուռն մեր ծառէն եք գընացիր ,

Օռլումաթ հովեր արին ,
Օրծղուն ծղղկներըս չորցուցին :

Պըսպղուն երկինքն մըթներ ,
Լն պըսպղուն երկինքն մըթներ .
Սեր վերէն ձըներ բըրդեր ,
Սաղկաթափ ձըմեռն հասեր :

Սարագայ սարէն բըռնած
Լն Սարագայ սարէն բըռնած ,
Չիւն իջնէր ըմէն ծածկեր ,
Լանաչ դաշտիկըս ցուրտ աներ :

Եւրագիլ , մեր դրախտին ձիւնիկ
Պատեր մեր դրախտիկ .
Լանաչուն մեր վարդնիս
Յամբեր պաղէն ը ձըմըռէն :

ԺԱՄԱՆԱԿԱԿԻՑ ԴԵՊՔ

Ատրանդական Երեւորա-նետագիր :

Ինչպէս որ յայտնի է ամենուն՝ քանի
մը տարիէ 'ի վեր բոլոր Եւրոպայի մը-
տադրութիւնն ու հետաքրքրութիւնը
գրաւած խնդիրներէն մէկն էր այս կեն-
ցազօգուտ առաջարկութիւնս՝ թէ ար-
դեօք կարելի է Եւրոպան Եւրոպայի
հետ միացնել հեռագրական թելով
մը : Եւստերուն 'ի սկզբան անդ մտայ
յնորք մը , շահախնդիր մարդկանց ա-
ռաջարկութիւն մը երեցաւ աս բանս ,
որուն գործադրութիւնը անկարելի և
ետեւ ըլլալն ալ յանդուգն ձեռնար-
կութիւն մը կը կարծուէր . և իրաւը-
նէ նոյն իսկ աս բանս մտածողներն և
առաջ տանելու ետեւէ եղողներն ալ մի-
ջոյ եղաւ որ յուսահատելու պէս եղան .
և թէ որ մարդկային մտայ գերազանց
հանճարներէն չըլլային , և մտքերնին
հաստատապէս չդնէին թէ առանց եր-
կարատեւ համբերութեան և արգելք-
ներու յաղթելու ջանից աշխարհքիս
վրայ բան առաջ չերթար , տարակոյս
չկայ որ ձեռնթափ պէտք էին ըլլալ :
Եւս դիւցազնական սկզբունքներով գրե-